

[Birgith Mogensen]

holdt for folk i Østdanmark eller Syddanmark at have valgmulighederne; alle får det. Hvis man er imod det, må det skyldes, at man frygter de pågældende landes påvirkning i Danmark. I CD mener vi ikke, at befolkningen i Øst- eller Syddanmark er blevet mindre danske. Men føler nogle i dette ting virkelig det, så må alternativet jo være støjsendere efter østlandenes model – en grotesk tanke.

CD er helt enig med mediekommissionen, når den siger, at der i et frit samfund principielt ikke bør gælde begrænsninger i befolkningens ret til at se fjernsyn fra udlandet. Det er i øvrigt vigtigt for CD, at der nu gives tilladelse til at modtage udsendelser via kommunikationssatellitter. Det er ligeledes vigtigt for CD, at de udenlandske programmer skal videresendes uden ændringer. Det betyder altså, at vi i Danmark ikke kan få en indre censur, der igen vil være formynder for danske seere.

I forslagens bemærkninger påpeger kulturministeren, at der ikke på nuværende tidspunkt er planer om regler om f.eks. regulering af udenlandske reklamer eller placering af ansvar for de programmer, der distribueres i nettet. CD skal blot pege på, at vi ved adskillige lejligheder har været talsmænd for fælleseuropæiske publiceringsregler, eksempelvis svarende til den nuværende danske radiolovs krav om alsidighed, fairness og upartiskhed. Vi finder det væsentligt i forbindelse med øget distribution af TV de europæiske lande imellem, at sådanne regler opstilles. CD mener, at sådanne regler bør fastsættes i EF-regie, men dér har Danmark naturligvis i øjeblikket fraskrevet sig mulighederne for indflydelse, fordi et flertal i folketinget med næb og kløer vil forhindre dansk deltagelse i et EF-kultursamarbejde.

Vi mener imidlertid, at man inden længe må erkende, at med satellitterne i funktion og øget kabelfremføring, måske fra lande langt væk, er et sådant regelsæt nødvendigt. CD vil på alle de måder, vi nu kan, skubbe på for, at der sker noget på dette område.

Min slutbemærkning skal være, at dette forslag også er en logisk følge af den hybridnetbeslutning, som folketinget har taget, og at dette forslags vedtagelse er en nødvendighed, hvis ikke vi i Danmark skal bremse en udvikling, der alligevel vil foregå. CD kan således støtte forslaget fra kulturministeren.

Tinning (VS):

Det er jo rigtigt, som bl.a. hr. Bilgrav-Nielsen har været inde på, at hele diskussionen om hybridnettet og nu den opfølgende lovgivning først og fremmest er et spørgsmål om kulturpolitik. Det er selvfølgelig rigtigt, at det her kunne se ud, som om det bare er nogle kabler, der løber hist og pist, men det er jo et kulturpolitisk spørgsmål. Jeg synes, at det er rigtigt, at diskussionen først og fremmest må koncentrere sig om, hvilke krav vi skal stille, når vi nu skal have alle de her forskellige programmer sendt rundt og fordelt. Derfor synes jeg egentlig også, det var lidt trist, at hr. Tastesen næsten demonstrativt bevægede sig ved siden af det, sagen egentlig drejer sig om.

Da socialdemokratiet var med til indgå hybridnetforliget, sagde man: lad os nu blive færdig med det her, så kan vi diskutere de kultur- og mediepolitiske konsekvenser bagefter. Og når vi så skal til at diskutere det, så siger hr. Tastesen, at han vil meget hellere snakke TV 2. Og i virkeligheden handler det hele om, at hr. Tastesen føler sig snydt, fordi hr. Tastesen lige efter hybridnetforliget fik at vide, at nu skal vi snart forhandle, og siden har statsministeren så ikke haft tid. Altså jeg synes også, det er trist, hvis socialdemokratiet bliver slæbt gennem sølet på denne her måde, og sådan lyder det faktisk, men der findes jo en udvej, nemlig at snakke med nogle andre.

Jeg er ikke spor overrasket – det ved vi jo, når vi har hørt trafikministeren udbrede sig om de her sager – over, at § 5 og § 5 a eller det, der er lovforslagets punkt 4 og 5, er udformet, som de er. Det er jo stort set en række bemyndigelser til ministeren for offentlige arbejder. Hvis der skal være nye fællesantenneanlæg, hvis der skal være ombygning, udbygning, indretning, benyttelse og sådan noget, er det alt sammen noget, som ministeren for offentlige arbejder kan sidde og kigge på.

Det, der er brug for, er jo faktisk det, hr. Bilgrav-Nielsen var inde på, nemlig at sige: hvordan sikrer vi nogle kulturpolitiske krav til alt det her, der kommer til at foregå i det nye net? Vi behøver jo ikke kigge så langt, ja, vi kan såmænd nøjes med at slå op i mediekommissionens afsluttende betænkning, men derudover kan vi jo se, hvad de har af kabellovgivning i USA f.eks. Dér er de langt